

La segona jornada de la 'Tetralogia' de Wagner aterra al Liceu

El Liceu acull *Siegfried*, segona jornada de la *Tetralogia* de Richard Wagner (un pròleg i tres jornades en un total de quatre òperes) que arriba al Liceu en la producció de Robert Carsen per a l'Òpera de Colònia i que, des de fa tres temporades, s'està representant a títol per any.

La producció de Robert Carsen, com ja vam poder veure en *L'or del Rhin* i *La valquíria* les dues temporades passades, posa l'accent en la violació de les lleis de la natura a càrrec d'uns déus molt humans que tenen en l'estètica de l'època nazi i la Segona Guerra Mundial el seu mirall.

En la representació a Barcelona, l'òpera de Wagner comptarà amb les veus de Lance Ryan com a Siegfried, Albert Dohmen com a Wotan i Irène Theorin com a Brünnhilde en els papers principals, cantants que han representat aquests rols en teatres importants de tot el món, com Bayreuth, l'Òpera de Viena o el Metropolitan de Nova York. Al llarg de les 7 representacions que es faran d'aquest títol entre l'11 i el 23 de març, es podran sentir també les veus d'Stefan Vinke (Siegfried), Peter Bronder i Gerhard Siegel (Mime), Greer Grimsley (Wotan), Jochen Schmeckenbecher i Oleg Bryjak (Alberich), Ewa Podleś i Maria Radner (Erda) i Chaterine Foster (Brünnhilde). Sota la direcció de Josep Pons, director musical de l'Orquestra Simfònica del Liceu, el títol s'ha representat un total de 102 vegades al Liceu, el darrer cop el juny de 2004.

Josep Pons, que amb aquesta producció al Liceu aborda per primer cop la *Tetralogia* de Wagner, va dir en roda de premsa que "si la Tetralogia fos una simfonia, Siegfried en seria l'«Scherzo», és a dir, el moviment amb més acció". Efectivament, *Siegfried* és el moment de la trama de la *Tetralogia* en què es desencadena el retorn de l'anell robat pel nibelung Alberich al seu origen, el Rin, i que es completarà en la darrera jornada, *El capvespre dels déus*. Siegfried, heroi criat en secret al bosc pel nibelung Mime, per encàrrec de Sieglinde, comença les seves aventures trobant-se amb el drac que cobeja l'or, que no és altre que el gegant Fafner convertit en drac i amagat en una cova. Siegfried mata el drac i es banya amb la seva sang, acte que el fa invulnerable tret d'un petit racó a l'esquena on la sang no arriba a cobrir-lo i que més endavant esdevindrà la seva condemna. Seguint el seu viatge ja amb l'anell, es troba amb la

mntanya en flames que custodia Brünnhilde, la valquíria predilecta del seu pare, Wotan, ja desposseïda dels seus poders mitològics en haver desobeït el pare. Allà l'allibera i la fa la seva esposa.

La soprano Iréne Theorin, una de les millors Brünnhildes de l'actualitat, va lloar les virtuts del càsting escollit per a Barcelona i també la producció, en què tothom *"té una ment molt oberta i en què ja hem treballat junts amb anterioritat, fet que afavoreix aprofundir més en els personatges"*. Respecte del seu personatge, la temperamental valquíria Brünnhilde, Theorin va reflexionar sobre el que suposa per al seu personatge ser reduïda a l'existència d'una mortal i haver de ser rescatada per un heroi. Un heroi, a més, que ella imagina que serà com el seu pare, Wotan, però que la realitat l'hi presenta amb un perfil ben diferent del que s'esperava, un noi més aviat beneït que no ha vist mai una dona, com és Siegfried, fet que es percep en la seva reacció inicial quan es troben. Theorin, que ha interpretat en diverses ocasions les tres Brünnhildes de la *Tetralogia*, combinada també amb la Sieglinde de *La valquíria*, va comentar la importància de conèixer el perfil sencer del personatge de Brünnhilde en el seu desenvolupament al llarg de tota la trama per entendre'l en plenitud. La soprano sueca va confessar haver-se sentit "buida" a l'hora d'interpretar per primer cop el personatge en la seva presentació en *La valquíria*, pel fet de no entendre globalment el personatge. La cantant ja ha interpretat aquest paper als millors teatres del món, com el Covent Garden de Londres, Staatsoper de Berlín, Semperoper de Dresden, Teatro alla Scala de Milà, Bayerische Staatsoper, Òpera de Colònia i a Tòquio, entre d'altres, tot convertint el seu retorn a Barcelona en una de les fites importants de la temporada del Liceu.